

แบบบันทึกข้อมูลเกี่ยวกับผู้ถูกควบคุมตามมาตรา 23 แห่ง พ.ร.บ. ป้องกันและปราบปรามการทรมานและการกระทำให้นुकค
 ลสูญหาย พ.ศ.2565 (ปท.1)

บันทึกแนบท้ายเพิ่มเติม

ปท.๑ หน้าที่ ๒

๘. เหตุสุดวิสัยที่ไม่สามารถบันทึกภาพและเสียงตามมาตรา ๒๒ วรรคหนึ่งได้ .....

๙. บันทึกอื่น ๆ เพิ่มเติม (ถ้ามี) .....

ลงชื่อ (.....) ตำแหน่ง/ผู้ทำบันทึกควบคุม	ลงชื่อ (.....) ผู้ถูกควบคุม	ลงชื่อ (.....) พยาน(ถ้ามี)
--	-----------------------------------	----------------------------------

***หมายเหตุ : ๑. ในกรณีข้อมูลตามรายการ ๑ - ๗ มีจำนวนมากให้ทำเป็นบันทึกแนบท้ายเพิ่มเติมในข้อ ๙
 ๒. ให้เจ้าหน้าที่ซึ่งทำการจับและควบคุม ส่งตัวผู้ถูกควบคุมให้กับผู้รับมอบตัวพร้อมสำเนาบันทึก
 การควบคุมและเอกสารประกอบ(ถ้ามี) สำหรับนำบันทึกฉบับจริงเก็บในสารบบของหน่วยงาน
 ๓. ให้ผู้รับมอบตัวจัดทำบันทึกการควบคุมในส่วนของตนโดยมีสำเนานำบันทึกการควบคุมของผู้ควบคุม
 คนก่อนเป็นเอกสารแนบท้าย
 ๔. ภาพถ่ายของผู้ถูกควบคุมตามข้อ ๑ ให้ทำเป็นเอกสารภาพถ่ายแนบท้ายบันทึก อย่างน้อยต้อง
 เห็นเนื้อตัวร่างกายตามสภาพภายนอกขณะถูกควบคุมหรือขณะรับมอบตัว (โดยไม่ต้องถอดเสื้อผ้า)

บุคคลที่มีสิทธิยื่นคำร้องต่อศาล

▶ มาตรา 26

▶ เมื่อมีการอ้างว่า บุคคลใดถูกกระทำความรุนแรง ถูกกระทำที่โหดร้าย ไร้มนุษยธรรม หรือย่ำยีศักดิ์ศรี
 ความเป็นมนุษย์ หรือถูกกระทำให้สูญหาย บุคคลดังต่อไปนี้**มีสิทธิยื่นคำร้องต่อศาลท้องที่**
ที่มีอำนาจพิจารณาคดีอาญาเพื่อให้มีคำสั่งยุติการกระทำเช่นนั้นทันที

- (1) ผู้เสียหายหรือผู้มีส่วนได้เสียตามมาตรา 24
- (2) พนักงานอัยการ
- (3) ผู้อำนวยการสำนักงานการสอบสวนและนิติการ กรมการปกครองหรือนายอำเภอ ตามมาตรา 22
 หรือพนักงานฝ่ายปกครองซึ่งได้รับมอบหมายจากผู้อำนวยการสำนักงานการสอบสวนและนิติการ
 กรมการปกครอง หรือนายอำเภอ

บุคคลที่มีสิทธิยื่นคำร้องต่อศาล

▶ มาตรา 26 (ต่อ)

- (4) พนักงานสอบสวนหรือพนักงานสอบสวนคดีพิเศษ
  - (5) คณะกรรมการ คณะอนุกรรมการ หรือเจ้าหน้าที่ซึ่งได้รับมอบหมายจากคณะกรรมการ
  - (6) บุคคลอื่นใดเพื่อประโยชน์ของผู้เสียหาย
- ▶ เมื่อได้รับคำร้องตามวรรคหนึ่ง ให้ศาลไต่สวนฝ่ายเดียวโดยพลัน โดยให้ศาลมีอำนาจเรียกเจ้าหน้าที่ของรัฐหรือบุคคลใดมาให้ถ้อยคำหรือให้ส่งเอกสารหรือวัตถุอื่นใดประกอบการไต่สวนหรือสั่งให้เจ้าหน้าที่ของรัฐนำตัวผู้ถูกควบคุมตัวมาศาลด้วยก็ได้

ความรับผิดชอบของผู้บังคับบัญชา

▶ มาตรา 42

- ▶ ผู้บังคับบัญชาผู้ใดทราบว่ามีผู้ใต้บังคับบัญชาซึ่งอยู่ภายใต้การบังคับบัญชาของตน **จะกระทำหรือได้กระทำความผิด** ตามมาตรา 35 มาตรา 36 มาตรา 37 หรือมาตรา 38 **และไม่ดำเนินการที่จำเป็นและเหมาะสม** เพื่อป้องกันหรือระงับการกระทำความผิด หรือไม่ดำเนินการหรือส่งเรื่องให้ดำเนินการสอบสวนและดำเนินคดีตามกฎหมาย **ต้องระวางโทษกึ่งหนึ่งของโทษที่กำหนดไว้สำหรับความผิดนั้น**
- ▶ ผู้บังคับบัญชาตามวรรคหนึ่ง **จะต้องเป็นผู้ซึ่งมีหน้าที่รับผิดชอบและมีอำนาจควบคุมการกระทำซึ่งเกี่ยวข้องกับความผิดฐานกระทำทารุณ ความผิดฐานกระทำการที่โหดร้าย ไร้มนุษยธรรม หรือย่ำยีศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ หรือความผิดฐานกระทำให้นुकคตสูญหาย**

ฐานความผิดและบทกำหนดโทษ

▶ มาตรา 35

- ▶ ผู้ใดกระทำความผิดฐานกระทำทรมาณ ตามมาตรา 5
- ▶ วรรคสอง ถ้าการกระทำความผิดตามวรรคหนึ่ง เป็นเหตุให้ผู้ถูกระทำรับอันตรายสาหัส
- ▶ วรรคสาม ถ้าการกระทำความผิดตามวรรคหนึ่ง เป็นเหตุให้ผู้ถูกระทำถึงแก่ความตาย
- ▶ ต้องระวางโทษ จำคุกตั้งแต่ห้าปีถึงสิบห้าปี และปรับตั้งแต่หนึ่งแสนบาทถึงสามแสนบาท
- ▶ ผู้กระทำความผิดต้องระวางโทษ จำคุกตั้งแต่สิบปี ถึงยี่สิบห้าปี และปรับตั้งแต่สองแสนบาท ถึงห้าแสนบาท
- ▶ ผู้กระทำความผิดต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สิบห้าปี ถึงสามสิบปี และปรับตั้งแต่สามแสนบาท ถึงหนึ่งล้านบาท

ฐานความผิดและบทกำหนดโทษ

▶ มาตรา 36

- ▶ ผู้ใดกระทำความผิดฐานกระทำกรที่โหดร้าย ไร้มนุษยธรรม หรือย่ำยีศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ ตามมาตรา 6
- ▶ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับ ไม่เกินหกหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ฐานความผิดและบทกำหนดโทษ

▶ มาตรา 37

- ▶ ผู้ใดกระทำความผิดฐานกระทำให้นुकคตสูญหายตามมาตรา 7
- ▶ วรรคสอง ถ้าการกระทำความผิดตามวรรคหนึ่งเป็นเหตุให้ผู้ถูกระทำรับอันตรายสาหัส
- ▶ วรรคสาม ถ้าการกระทำความผิดตามวรรคหนึ่งเป็นเหตุให้ผู้ถูกระทำถึงแก่ความตาย
- ▶ ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ห้าปีถึงสิบห้าปี และปรับตั้งแต่หนึ่งแสนบาทถึงสามแสนบาท
- ▶ ผู้กระทำความผิดต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สิบปีถึงยี่สิบห้าปี และปรับตั้งแต่สองแสนบาทถึงห้าแสนบาท
- ▶ ผู้กระทำความผิดต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สิบห้าปีถึงสามสิบปี หรือจำคุกตลอดชีวิต และปรับตั้งแต่สามแสนบาทถึงหนึ่งล้านบาท

ฐานความผิดและบทกำหนดโทษ

▶ มาตรา 38

- ▶ ถ้าการกระทำความผิดตามมาตรา 35 หรือมาตรา 36 เป็นการกระทำแก่บุคคลอายุไม่เกิน 18 ปี หญิงมีครรภ์ ผู้พิการทางร่างกายหรือจิตใจ หรือผู้ซึ่งพึ่งตนเองมิได้เพราะอายุ หรือความป่วยเจ็บ
- ▶ ผู้กระทำความผิดต้องระวางโทษหนักกว่าที่บัญญัติไว้ในมาตรานั้นถึงหนึ่ง
- ▶ วรรคสอง ถ้าการกระทำความผิดตามมาตรา 37 เป็นการกระทำแก่บุคคลตามวรรคหนึ่ง
- ▶ ผู้กระทำความผิดต้องระวางโทษหนักกว่าที่บัญญัติไว้ในมาตรานั้นถึงหนึ่ง